

spøe, at det forekommer mig at være det Duffeligste, at der i alle finantzielle Forhold, hvori Monarchiet og Kongeriget mødes, gjælder de samme Lovbestemmelser. Jeg troer ikke, der kan vindes Noget ved den foreflaaede Endring, idet den jo nødvendigviis vil have til Følge, at Regjeringen atter i næste Session maa forelægge et aldeles lignende Lovudkast.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Forflag af Krogh og N. Hage:

I Slutningen efter for sættes:

Finantsaaret 1860—61.

forkastedes med 49 Stemmer mod 10.

Lovudkastet tilligemed dets Overgang til tredie Behandling fattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 67 Stemmer.

Endringsforflag indkaldtes til Onsdag Middag Kl. 1.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til: første Behandling af Udkaft til Lov angaaende Anlægget og Driften af en Jernbane i Sjælland og Fyen. (Lovudkastet findes i Anhang A., Sp. 495 fgg.)

Ree: Idet jeg tillader mig at tage Ordet i denne Sag, skal jeg bemærke, at jeg paa Sagens nuværende Standpunkt anseer det for rigtigt, ikke at berøre den finantzielle Side af dette Forflag. Jeg antager, at Forflaget er af den Bigtighed, at Thinget ikke alene vil lade det gaae til anden Behandling, men ogsaa nedfætte en Comitee, hvori den med den Udforlighed og Grundighed, som Sagens Bigtighed fordrer, kan blive overveiet. Jeg tvivler ikke paa, at Resultatet deraf vil foreligge faa klart, at Thinget, naar Undersøggelserne have fundet Steb, kan have en mere begrundet Mening om Forflaget end paa Sagens nuværende Standpunkt. Det er mit Duffe og mit Haab, at der af disse Forhandlinger maa udkomme

et Udbytte, der er tilfredsstillende for alle Parter. Hvad jeg i den Henseende kan bidrage til, at der med Bevarelse af det, der er rigtigt, udkommer et tilfredsstillende Resultat, skal jeg gjøre. Mit Navn er saa ofte blevet bragt i Forbindelse med Jernbanesagen; man har i Thinget saa ofte tillagt mig Ansuelser, som jeg ikke kan vedkjende mig, at jeg troer, det er rigtigt, ikke alene med Hensyn hertil, men meget mere, hvad der er af langt større Bigtighed, med Hensyn til Opfatningen af selve Sagen, at man faaer en kort og orienterende Udsigt over vort Jernbanevæsens Skjæbne og de Principer, jeg antager der bør lægges til Grund for et fuldstændigt Jernbanesystem. Aaret 1848 er nævnt her i Salen, det er hørt nævnt med stor Beklagelse. Jeg hører til dem, der opfatte 1848 paa en saadan Maade, at der vel maa skjelnes imellem, hvad der foregik i Udlandet, og hvad der foregik her. Det er ganske vist, at Aaret 1848 havde sine Skjægesider, men det er ligesaa vist, at det ogsaa havde store og gode Sider. Der var Meget der dengang rørte sig, der har bidraget til at udvikle Samfundet; hertil hørte ogsaa, at Jernbanevæsenet begyndte at spille en Rolle her tillands. Det er ganske vist, at blandt de gode Sider hører der især tvende. Det hed sig i 1848, at det danske Folk var vanslægtet fra sine Forsædre; det viste sig i Krigen, at det danske Folk reiste sig med stor Energi, og at Armeen kæmpede med en Tapperhed, der fortjente den største Anerkjendelse; en anden Iys Side af Sagen var den Duffendighed, at det blev godtgjort, at det, man i Almindelighed sagde om Danmark, at det var et lille, fattigt Land, og at det ikke havde noget Hold og nogen Styrke, meer havde sin Rod i en begavet Digters Ord end i Landets indre Forfatning. Det viste sig, at Krigenes Byrder ikke alene bleve baarne med en Kethed, der forbaufede, men at der ogsaa aabnedes nye Veie for nye storartede Foretagender. De ere vist i Alles Erindring de uforglemmelige Dage, da vor Armeed drog herfra til det sydlige Slesvig; det vil mindes, at en af de Hindringer, hvorfor vi ikke hurtigt og med Kraft dæmpede det udbrudte Oprør, var blandt Andet den Langsomhed, hvormed hele Troppevægelsen